

ששיעורה מצומצם ששים עשרון.

גמרא:

שאל שאילה למעלה (15) **מרכי יהודה ברבי אילעאי** [שאלו שאלה את רבי יהודה ברבי אילעאי]:

מנין לאומר "הרי עלי ששים ואחד עשרונות", שהוא **מביא ששים עשרונות בכלי אחד**, ועשרון אחד בכלי אחד?

פתח רבי יהודה ברבי אילעאי שהיה **ראש המדברים במצות המלך בכל מקום**, (16) **ואמר:**

שכן מצינו ציבור מביאין ביום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת ששים ואחד עשרונות, ודיו ליחיד שיפחות מן הציבור עשרון אחד.

אמר לו רבי שמעון לרבי יהודה ברבי אילעאי:

וכי בכלי אחד היו באים נסכים אלו?! **והלא אלו פרים ואילים** [שבבילתם שוה] (17) **ואלו כבשים ונמצא שאלו** [מנחת פרים ואילים]

בלילתן עבה, ואלו **בלילתן רכה**; ועוד, **שאלו** — מנחת תמיד של שחר והמוספין — **בלילתן בשחרית**, ואלו — מנחת התמיד של בין הערבים — **בלילתן בין הערבים**, ואם כן **אין נבללין מזה על זה**.

אמר לו רבי יהודה ברבי אילעאי לרבי שמעון: אם כן **אמור אתה מה טעם אין מתנדבין מנחה בכלי אחד אלא עד ששים עשרון?**

אמר לו רבי שמעון לרבי יהודה ברבי אילעאי:

הרי הוא אומר [ויקרא ז]: **"וכל מנחה בלולה ושמן וחרבה"**, **כבר אמרה תורה: הבא מנחה שיכולה לחיבלל**, ואין מנחה יתירה מששים עשרון נבללת בלוג אחד של שמן.

אמר לו רבי יהודה ברבי אילעאי לרבי שמעון: וכי **בששים עשרונות נבללין**, ואילו **בששים ואחד אין נבללין!**

אמר לו רבי שמעון לרבי יהודה ברבי אילעאי: **כל מדת חכמים כן הוא**, והביא שלש דוגמאות:

א. **בארבעים סאה הוא טובל**, ואילו

לשון המקרא "רפים עומדים ממעל לו", ועל שם שיראים להתקרב לפניו עומדים מרחוק; רש"י שבת ל א.

16. ראה שבת לג ב שאמר המלך על רבי יהודה ברבי אילעאי שקילס את המלכות "יהודה שעילה — יתעלה", והיינו להיות ראש המדברים בכל מקום, כמבואר ברש"י שם.

17. פרים ואילים בבילתם שוה כפי שכבר נתבאר

שמינית שבשמינית הלוג, רש"י ראש השנה יג א.

ב. ביאר במנחת אריאל, שהנידון הוא במידות חכמים שלא נמסרו למשה מסיני, אלא ששיערו חכמים את המציאות כך, וכגון בילה בכלי אחד, ושיעור מקוה שהוא שיעור טבילת אדם, ראה שם היטב; וכדבריו מדוקדק בלשון רש"י בגמרא גבי רביעית דם, ראה שם היטב.

15. פירוש: לפני רבי יהודה ברבי אילעאי, וכן